

ÁO TRẮNG 1975

THƠ BÁC SĨ TÔ ĐÌNH ĐÀI

LỜI NÓI ĐẦU

Sau ngày 30/4/75, đa số anh em Y, Nha, Dược sĩ QYV Trương Bá Hân không còn ai đến BV. Đa số anh em về quê hay lên Sài Gòn tìm cách thoát thân. Cộng sản tiếp quản BV Dân Y tỉnh Sóc Trăng với một số Y Sĩ trung cấp, trình độ thấp kém! Lúc đó bên DY chỉ còn có BS Trần Phước Thọ (YK Huế, cùng ở chung một chung cư) khuyên tôi qua giúp săn sóc bệnh nhân. Lúc cần... nên họ giao tôi săn sóc Khoa Sản và khu Nội thương. Sau một thời gian, ngoài Bác tăng cường bác sĩ và cũng là lúc các sĩ quan bị tập trung ci tao và đưa đi xa.

Biết số phận, tôi tình nguyện xin về Huyện Mỹ Tú vùng nông thôn sâu, gần như vùng Kinh tế mới để giúp đỡ săn sóc bệnh nhân ở đó. Tưởng yên phận...nhưng vài tháng sau, tôi lại bị đưa vào ngồi tù ở Khám Lớn tỉnh Sóc Trăng. Không bị đi xa, tưởng là may, nhưng ở đây còn khổ hơn...Đi cải tạo...dù gian lao cực khổ, rừng sâu nước độc...nhưng còn có bạn bè... Còn ở khám lớn là nhà tù của chung mọi tội lỗi trong xã hội... do vậy, tôi càng cô đơn...và càng đau khổ hơn...Tôi có cảm tưởng mình là tù...CÓ TỘI thật sự !

Và cũng trong lúc này...có ngày mất tang Mẹ tôi...! Mỗi tình nhen nhúm xây dựng gia đình lại cũng tan vỡ! Chị tôi từ Đà Nẵng vào thăm tôi cũng không được gặp mặt!

Tập THƠ này viết trong Khám Lớn Sóc Trăng.

Hình ảnh khoa Nhi tỉnh Phước Long

1 ÁO TRẮNG

Áo trắng tôi mang bấy lâu nay
Nổi niềm từ thưở ai có hay
Me tôi năm tháng ngồi thêu dệt
Áo trắng nhụy chỉ hồng mộng hăng say

Áo trắng trinh nguyên nhụy chỉ hồng
Đắp vào lòng ngực tựa màu bông
Trải bao gian khổ và chua xót
Áo trắng me ơi áo trắng hồng

Áo trắng trinh nguyên vẽ nhiệm màu
Máu xương nhân loại nổi đờn đau
Nhường tôi sự sống trong màu áo
Há lẽ giờ đây bi đổi màu !

2 MỸ TÚ OI

Mỹ tú ơi tên thật mỹ miều
Hai trắng vừa đến chẳng bao nhiêu
Nhưng trong tiềm thức nhiều lưu luyến
Ta buột phải ra đi một buổi chiều

Ta yêu Mỹ tú với yêu nghề
Đã bằng lòng cảnh sống xa quê
Cố tìm sự sống trong công việc
Giúp mẹ vuông tròn thơm ý quê

Đau lòng xa vùng đất mến thương
Bao nhiêu lo lắng đã tận tường
Giờ đành vô ích, ôi xa cách
Me hỏi cố quên hoài vẫn vẫn vương

Không biết rồi đây có gặp lại me hiền
Mối tình anh chi khó lãng quên
Hay là trôi mãi như dòng nước
Cuộc đời ghi lại nét buồn tênh

Hình ảnh xây dựng BV Huyện Mỹ Tú 1976

Khoa NHI, BV Quân dân Y phối hợp Phước Long 1972

3 VÀO ĐÂY

Ta đã vào đây ôi nhớ nghề
Mười năm áo trắng lê thê
Gây chi phiền lụy và rắc rối ?
Mẹ hỡi đau lòng thoáng ý quê !

Áo trắng trinh nguyên nhuộm đỏ tình
Bao lần tươi thắm ánh bình minh
Một lòng vì nhân đạo ta đã trọn
Ai nữ trao chi nỗi cực hình

Vào khám rồi áo trắng nơi đâu ?
Lòng ta trong trắng lại vương sầu !
Áo ta màu trắng đừng thay đổi.
Cửa đóng rầm... ôi bao nỗi đón đau !.

4 TA Ở

Ta ở trong này gió chẳng thông
Nắng rơi bít ngổ gió quanh vòng
Đâu đây thù hận đang tràn ngập
Thử hỏi đời ta rồi sẽ về đâu

Ta ở trong này chẳng lá hoa
Đêm đêm trăng đến gọi song ngoài
Nhấn nhẹ tâm sự mùa dang dở
Thieu đốt tháng ngày ôi xót xa

Ta ở trong này bởi vì ai
Giòng sông đất mẹ đà hoang thai
Rỉ hôi giòng nước MÙA HOA NỞ
Đất mẹ rồi đây cảnh lạc loài !

5 TAY BỤNG

Tay bụng Đầy chén chẳng thấy cơm
Giấy bút nào đây tả tủi hờn
Nước mắt nhà tan, ban bè đau khổ
Miền Nam máu lệ, cảnh rác rơm

Liếc mắt nhìn quanh dạ bồi hồi
Quê người đau khổ cảnh cút côi
Việt nam... đâu phải người xa lạ
Cổng rấn cần gà nhà hởi than ôi !

Con kêu trời vẫn lặng thinh
Khổ đau quần quai khắp thân mình
Còn chi chỗ đứng hồn con mẹ
Xanh thắm non cao chẳng thuận tình

Quân Y Viện Trương Bá Hân Sóc trắng 1973

Phước Long 1972 (BS Đoàn)

Trên Bệnh Viện tiểu khu Phước Long 1971.

BS Khánh, BS Long
(QYV Trương bá Hân Sóc Trắng)

6 ME HỜI

Me hời, khổ đau đã quen rồi
Hồn con rục rã lệ cút côi
Me ơi xít lại gần con xí
Ánh lửa lòng con nhá nhem rồi

Mẹ biết rằng con quá đau lòng
Người trung chiu cảnh long đong
Người nịnh nghênh ngang bên ngoài
Đau lòng con lắm hời me ơi

Mẹ biết rằng con đếm từng ngày
Cơm nào có ớt lại thấy cay
Lòng con yếu đuối và sầu thảm
Mẹ hời thương chúng con vực thăm này

7 CHƯA VUI

Chưa vui kín miệng lại thấy buồn
Khoảng trống trời cao cũng run run
Chao ôi thân xác còn nặng trĩu
Thu đến bên ngoài mưa bão luôn

Dẫm chân lòng đất mẹ thân yêu
Cơn sốt cuộn say nhạc buổi chiều
Tâm trí tơ vò không lối thoát
Trùng mình gió lạnh quán cô liêu

Dựa lưng vào khoảng trống tinh không
Đất thấp trời cao rõ nỗi lòng
Đứt ruột tâm tình trong khám lạnh
Lòng người độc ác bản non sông

Hình ảnh ở Phước long

8 CON MUỐN

Con muốn hồn con được nhẹ nhàng
Như hồn mây gió bước lang thang
Ôi chao chân bước sàu nặng trĩu
Hố thẳm vực đen quá ngổ ngang

Có lẽ nào con chịu vậy mẹ ơi
Với óc với tim đã vào đời
Đã từng nhen nhúm theo lời dạy
Mẹ sẽ nhìn con vẹn nụ cười

Con sẽ cùng bè bạn gắng lên
Lời hoa ý thắm dội vang rền
Xóa tan đục vọng lòng người ác
Trả lại non sông ánh thanh bình

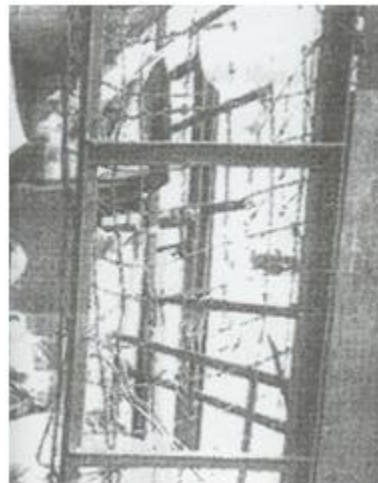
9 NĂM THÁNG

Năm tháng qua rồi tưởng chim bao
Đôi mắt hoa lên kẻ bước vào
Tay dang số một lòng chết cứng
Trời hời còn chi giọt máu đào

Cửa đóng rầm đôi mắt tối đen
Tim óc còn đây hời bóng đèn
Sao ta tức tưởi ngồi trong xó
Bên ngoài cảnh sống quá tung tăng

Đêm dài đất lạnh hời trời ơi
Ve vàng hồn thơ mộng rã rời
Chiếu chảnh lạnh lẽo hồn cầu xé
Gục đầu bên vách lệ tuông rơi

Sáng ra gục mặt đợi chuông reo
Ngơ ngác lòng đau cảnh ngặt nghèo
Trời hời nở đàn hoa xé ngọc
Vùng đông vừa hé cũng chết theo

Trước khi ngồi tù

10 THU

Thu đến rồi hỡi van loài hoa
Hương thu ngây ngất dải ngọc ngà
Hồn ta tắm lượng mùa thu ấy
Nắng hời cùng ta gọi bướm hoa

Thu đến rồi dáng thiên thu
Thềm hoa ngỏ vắng dáng hiền từ
Bâng khuâng tắm gội bên giòng nước
Sực nhớ hình “AI” bóng lất lư

Thu đến rồi hỡi trời ơi !
Sao thu nức nở bóng lưng đời
Như từng ngọn gió đưa với nắng
Phản bội hồn thu vận nổi trôi

Thu đến rồi cảnh tha ma
Hồn thiên chan lệ ánh nắng tà
Voi từng tiếng nát trong khóm lạnh
Nên hỡi vì ta nở gấm hoa

BV Tiểu khu Phước Long

11 TA LAI

Ta lai buồn sâu hơn giếng sâu
Nước ôm mặt đất áng mây sầu
Ngẫm buồn mạch sống hồn than thở
Héo hắt Hồn Thiên suốt canh đầu

Ta chết rồi đây liệt tháng ngày
Run run gió thoảng buốt chân tay
Ôi vắn mây ác sao tồn tại
Trối cột hồn ta chốn hổ này

Hổ buồn thăm thẳm mắt xanh xao
Ngực còn hơi thở hời máu đào
Bận lòng ngọn gió từ đâu lại
Lộng bóng hồn ta nước xôn xa

Hình ảnh ở Quân trường Đà Lạt 1968

12 THU ƠI

Thu ơi ngày ngắn lại đêm dài
Tình thu nức nở ý lảng lai
Thâu canh khắc khoải voi hồn mộng
Vườn nếp hồn thiên lệ quan đoài

Thu ơi ngày ngắn lại đêm dài
Thân ta lạc lõng chốn trần ai
Mỗi mòn xa la từng thớ thịt
Trời hỡi ta đâu phải giọt máu lai

Quả đất ngày đêm chỉ một vòng
Còn ta quần quại mãi trăm năm
Còn chi mộng ước hồn con trẻ
Tiếng nấc trời thu quá não lòng

13 TÔI MUỐN

Tôi muốn lạc quan với yêu đời
Bạn lòng mây gió hỏi than ôi
Theo ta than khóc và hồn dỗi
Thân xác giờ đây quá rã rời

Ta muốn hồn ta được trong lành
Như lòng đất mẹ mãi màu xanh
Đêm dài lắm ôi bao đau đớn
Hồn ta như chiếc lá vướn trên cành

Ta muốn hồn ta được yên vui
Khoảng trống giờ đây quá bụi ngùi
Biết bao thốn thức và thương cảm
Đêm về nuốt lệ kể sao nguôi

BV Quân Dân Y phối hợp ở Phước Long 1972

14 ĐÃ BAO LẦN

Đã bao lần con đã gượng lên
Sóng gió mệnh mông dạ vững bền
Vì nhờ ánh sáng và hơi thở mẹ
Chỗ đứng giờ đây thật khó quên

Mẹ hỏi đường đời con khổ đau
Nấu nường hồn mẹ chẳng nhạt màu
Xin hồn sông núi làm chứng giám
Chớ để hồn con lệ ử sầu

Mẹ hỏi hồn con tựa nắng hồng
Ngày đêm thao thức với non sông
Con xin nguyện ước theo lời mẹ
Ánh sáng trời Nam rạng Tổ tông

15 THU ƠI !!

Đã mấy thu qua dạ mỗi mòn
Nhìn thu e-ấp dạ nỉ-non
Sao ta cứ tưởng là ma quái
Thấy ánh trăng rơi dạ bồn chồn

Ta biết nói gì đây hả thu
Trăng soi đồi núi mờ mây phủ
Thu hết quấy rầy đất mẹ vang
Nhưng ta cứ tưởng là mơ ngủ

Ta biết trăng thu mấy nẻo về
Gió buồn mang mát dạ sơn Khê
Mặc ai khóc lóc bên giòng biếc
Réo rắc đau buồn áo nảo ghê

Thu lại về bên khóm trăng tà
Vương chân gót nhỏ vội nhìn xa
Thấy thu ta nhận rõ vầng trăng méo
Vội khóc òa lên khỏi xót xa

Sự thế, thu ơi ! có kẻ chờ
Khơi giòng bến đục dẹt sầu mờ
Mặc cho nước lũ reo hò thét
Nức nở đau buồn dẹt bài thơ

Thu ơi ta chẳng đợi thu rồi
Nhìn thu trăng sáng tỏ tôi
Ta đang cố bước hòa nhịp thờ
Chỉ biết đau lòng nhạt lá thôi

16 THU ƠI !! [2]

Thu đã về rồi đó hả thu
Nhìn thu lẫn thẩn trong sương mù
Như hình đuổi bắt người trần thế
Chán ngấy lâu rồi lại thấy thu

Thu ơi thu đến thật rồi sao
Xa la quá rồi nỗi ước ao
Trăng thu rĩa rích bên đồi cỏ
Khúc hát dân tình dạ đón đau

Thu ơi thu đến để cho ai
Sao ta đau đón dạ u-hoài
Nhìn mùa thu tới lòng chua xót
Chỉ có người ta hưởng thu thôi

Thu ơi thu đến để làm gì
Lòng người đau đón cảnh sinh ly
Sao thu ôm ấp toàn ma quái
Gieo rắc đau buồn tiễn người đi

Thu ơi thu đến được gì chẳng
Nhìn thu mờ ảo dạ băng khoăng
Cuộc đời cô độc không lối bước
Héo hắc nhìn thu lòng giá băng.

Sau khi ra khỏi tù

17 CON CÓ

Con có óc này hỏi mẹ ơi
Hoc hành rèn luyện đã lâu rồi
Cho con suy nghĩ điều mẹ nghĩ
Trang trí đời hoa nét tuyệt vời

Con có tim này hỏi mẹ ơi
Hồn thiên con đà vâng lời
Nhịp tim rộn rã vì nhân đạo
Sức sống bùng lên với giống nòi

Con có sức này hỏi mẹ ơi
Mồ hôi là sức sống muôn đời
Cho con góp mặt cùng đất nước
Hơi thở tự do gió lộng ngời

Con chỉ vâng theo ý trời
Hồn thiên gió lông ngàn khơi
Con là hơi thở của lòng mẹ
Ánh sáng bùng lên đẹp ý đời

Mẹ tôi

18 MÃN TANG ME

20 -6 -77 ngày mãn tang mẹ
Con vô cùng bất hiểu hỡi mẹ ơi
Người ta có đất có trời
Con trong song sắt lệ rơi não lòng

Nơi đây chẳng có hương đèn
Lòng thành con trẻ khóc than thảm sầu
Niềm đau đốt trắng canh thâu
Tấm thân quần quai nhạt màu nắng mai

Hiếu trung con giữ chẳng sai
Vi đầu giọt lệ u hoài triền miên
Mẹ ơi hồn mẹ linh thiên
Cho con giấc ngủ ưu phiền chóng qua

Áo tang con để ở nhà
Con không lạy mẹ hương hoa đắp đèn
Vực sâu hố thẳm mênh mông
Trời cao đất thấp nỗi niềm ai hay

Nhìn lên những áng mây bay
Chòm mây “đổ rức” đón đau lòng người
Mẹ ơi con mẹ chết rồi
Mộ con chỉ có đất trời xót thương

19. BA THU

Đi đã ba năm mẹ mới về
Nắng đùa vọng gát gió lê thê
Thương con lây lất trong phòng nhỏ
Sầu thẳm sao nguôi bóng quế hòe

Mẹ về nhà rồi mới thăm con
Niềm đau dân tộc đang xóa mòn
Riêng con chiu hái mùa thu chết
Mẹ hỏi đau lòng vóc héo hon

Thăm con chốc lát rồi mẹ đi
Âm dương hai cảnh đã biệt ly
Mẹ ơi xin mẹ đừng lưu luyến
Con nguyện lo thân chẳng lỗi nghi

Em gái tôi,
thay thế hình ảnh chị Hai tôi

20 KÍNH TẶNG CHỊ HAI

[Lúc em bị đi cải tạo, chị Hai từ Đà-nẵng
vào Sóc-trăng để thăm em]

Vượt đường xa chi đến thăm em
Quê hương mạch sống đang xóa mòn
Chi ơi đau đớn từng hơi thở
Sở trống nhà không cảnh hờ hênh

Chi lai tìm em chốn ra vào
Lối mòn thăm thẳm chẳng trăng sao
Chi ơi nước mắt trên tà áo
Em bưng chén cơm lê tuông trào

Nỗi lòng em chi trả bao nhiêu
Non xanh nước biếc mỗi cánh diều
Thương em chi nhé em đang bận
Em sẽ về quê đẹp buổi chiều

II

Song tường chi lại nhìn em
Ồi chao sung sướng hết mong thèm
Tường chùng thoát khỏi nơi sâu thẳm
Mí mắt chùng như đà ngũ quên

Mắt chi đẹp như cánh thiên nga
Rưng rưng giòng lệ dài ngân hà
Phủ lên chiều rộng hiểu ngăn cách
Hồn em theo cánh gió thoáng qua

Mắt chi nhìn em như miềm cười
Nỗi niềm em chi kể sao vui
Anh em chia xẻ niềm vui ấy
Khoảng trống giờ đây có đất trời

21 MẸ ƠI

Dù muốn dù không cũng hết rồi
Cuộc đời trong trắng của tôi ơi
Bao năm nhen nhúm giờ tan nát
Mẹ hỏi con đành nuốt lệ thôi

Mẹ đã vì con suốt cuộc đời
Mẹ đi quá sớm hỏi mẹ ơi
Giờ con đau xót tim hơi mẹ
Trăng gió băng khuâng chẳng trả lời

Con biết làm sao hỏi mẹ hiền
Nước non tang tóc cảnh đảo điên
Hồn Thiêng có mẹ đang réo gọi
Gắng lên con lều lái con thuyền

22 LAO TÙ

Anh đã vào tù với chí cao
Quảng nam đất sống rất rạc rào
Góp đầu ngọn đuốt trong toàn tỉnh
Rang rỡ trời Nam đáng anh hào

Mẹ đã hai lần với khổ đau
Thực dân Phong kiến chẳng thay màu
Một lòng Trung- hiếu vì dân tộc
Khí phách kiên- cường rạng mai sau

Giờ đây con lai chôn lao tù
Khóm lớn quê người cảnh âm u
Con đang đau đớn nhưng hạnh diện
Giòng máu con, ho oán thù.

23 ANH ĐẾN

Anh đến giòng sông một buổi chiều
Nắng buồn thoang thoang sợi sóng yêu
Mắt em tươi mát giòng sông đẹp
Trói cột hồn anh chiếc phù kiều

Anh trở lại giòng sông một buổi mai
Hồn em bát ngát giọng khoan thai
Như đang phát họa bài thơ đẹp
Phấn khởi hồn anh mộng tương lai

Thế rồi anh tạm biệt giòng sông
Vào đây ôn lại sự đau lòng
Em ơi nước mắt giòng sông nhớ
Tắm mát hồn anh điệu nổi lòng

24 ĐẾN NGÀY

Đến ngày em hẹn trả lời anh
Đau đớn thay anh ở trong thành
Mình em ở lại nhiều sóng gió
Anh gửi về em ngọn gió lành

Em hỏi vào đây anh khổ nhiều
Thương thân thì chẳng có bao nhiêu
Chỉ lo lời hứa không trọn vẹn
Gây khổ cho em đủ mọi điều

Em thứ cho anh đã tỏ tình
Để em đau khổ nhận được tin
Thương dân, thương nước đâu có tội
Em hỏi đợi anh rõ nỗi niềm

25 BAO LẦN

Bao lần gặp gỡ bao lần thương
Trao đổi bấy nhiêu chẳng tận tường
Anh đã đi vào nơi chật hẹp
Mình em vùng vẫy gió ngàn phương

Anh biết lòng em rất thanh cao
Mây trắng bâng khuâng gió ngẹn ngào
Hai chữ hiểu tình đều trọn vẹn
Mẹ hỏi con dâu xứng anh hào

Anh biết làm gì đáp tình em
Nơi đây bóng mát chẳng êm đềm
Anh đang thôn thức và đau đớn
Không thể cùng em một chuyến thuyền

26 NẮNG LÊN

Nắng lên rồi mái lá ơi
Hàng cây lấp ló nhẩn nhe lời
Có ai đang đứng bên đầu gió
Gói gắm dùm ta mộng rã rời

Ta đứng trong này đợi nắng rơi
Đếm từng hơi thở quả tim coi
Nấu nung bầu máu nhiều tâm sự
KHóe mắt rưng rưng thay thế lời

Em hỏi tình em tựa nắng mai
Gởi em hơi ấm ý u hoài
Em ơi ráng đợi tình yêu ấy
Anh sẽ vì em cố miệt mài

27 MAI NÀY

Mai này anh tắm Vũng tàu
Nước bể thơm tình ý trầu cau
Nhìn em chúm chím vui cùng gió
Anh đã vô tình em tránh mau

Nước biển thôi đưa ánh nắng hồng
Da em thơm mát ý mặn nồng
Y chùng mạch máu đang căng thẳng
Anh dối em rồi em biết không

Anh đứng lặng yên chẳng gió gào
Biển chùng xa thắm nắng xanh xao
Anh đang mơ họa lại vần thơ đẹp
Em hỏi giờ em ở phương nào !

28 BỤNG CƠM

Bụng cơm anh biết nuốt gì đây
Anh vẫn băng khoăn nuốt tháng ngày
Em hỏi dù rằng cơm gạo trắng
Nuốt vào chan lệ hóa thành cay

Nhưng đến giờ anh vẫn đợi cơm
Gao ngon màu trắng vì mùi thơm
Mồ hôi nhân loại cô đọng lại
Thấm nhuần mạch máu vạn công ơn

Anh ăn rồi chẳng no nê
Đong đo kiếp sống quá nã nê
Cố tìm sự sống trong nhung nhớ
Em hỏi tình anh trọn tình quê

29 MỞ CỬA

Mở cửa rồi đây gió thoảng vào
Người người ngườn cổ dánh xôn xao
Anh đang chen bước tìm chân đứng
Em hỏi giờ em ở phương nào

Trời đất quanh anh chỉ dánh buồn
Mây dưng gió lăng nắng run run
Sợ anh than khóc vì ngày đến
Em hỏi hồn anh quá đau buồn

Anh đứng cột chân giữa đồng người
Cố nhìn ra cửa thấy nắng rơi
Có cô em gái đang lo việc
Chốc chốc nhìn anh lai miễm cười

Anh lai quay vào dánh tối đen
Em ơi nước mắt đã thay đèn
Tim anh đau nhói vì hơi thở
Anh biết rồi đây sẽ chóng quen

Anh lai nhìn quanh khắp mọi người
Vi sao cay đắng hỏi em ơi
Vết thù còn đó đau lòng mẹ
Niềm thương thế hệ kể sao vơi

30 SÁNG NGÀY

Sáng ngày anh gọi mãi hồn thơ
Giấy trắng băng khuâng sóng lệ mờ
Hình em uốn lượn trên trang giấy
Lệ tình anh gói gắm mấy vần thơ

Em hỏi vào đây anh nuốt lệ tình
Tháng này dai dẳng mộng lênh đênh
Anh đang khô héo vì thương nhớ
Trối cột tình ta nổi cực hình

Em hỏi thương em anh tỏ lời
Để em giá buốt mộng chơi vơi
Thôi đành tam gát tình yêu ấy
Anh gửi về em vạn nỗi buồn

31 TA MỚI

Ta mới quen nàng chẳng bao lâu
Tình thương gói gắm thuở ban đầu
Tưởng rằng mình sẽ nên duyên nợ
Ai ngờ tan nát cánh bèo dâu

Nàng hỡi tơ tình đã vấn vương
Dù xa nhau cách mấy dặm đường
Nhưng lòng trong trắng và chung thủy
Nhớ hoài bóng dáng hỡi người thương

Nàng ơi vì ta hãy gắng lên
Thơm da mát thịt chí vững bền
Hết lòng săn sóc người đau khổ
Xứng đáng người yêu mãi gọi tên

32 NÉN BUỒN

Nén buồn anh cố làm vui
Nhưng sao hồn vẫn cứ bui ngùi
Phòng om buổi sang vừa thức dậy
Sức khỏe anh như cứ thụt lùi

Biết rằng dù sao chuyện cũng đã rồi
Đeo buồn mang khổ chỉ thế thôi
Gắng tìm sự sống cho khuây khỏa
Cái gì đến rồi sẽ đến thôi

33 TRONG NÀY

Trong này ngoài ấy chẳng bao xa
Anh đi đi mãi chẳng tới nhà
Như đang chết ngọt trong phòng lạnh
Cả hồn lẫn xác chẳng lối ra

Trong này ngoài ấy có bao xa
Trăng gió chia đôi những căn nhà
Anh đang than khóc vì xa cách
Gửi hồn thương nhớ gió thoảng qua

THƠ CỦA BS: TÔ ĐÌNH ĐÀI

Trước năm 1975:

- 1 Hoa học-trò
- 2 Niềm đau
- 3 Đời tôi
- 4 Kính dâng mẹ
- 5 Tình yêu
- 6 Áo trắng 1975

Từ năm 2006:

- 1 Hoa-lòng
- 2 Diệp may
- 3 Trái tim nhân loại
- 4 Gia tài trần gian
- 5 Ngọc ngà
- 6 Cảnh vàng lá ngọc
- 7 Thử thách
- 8 Những mái trường xưa
- 9 Con Cha

- 10 Kỷ niệm mười năm
- 11 Khó quên
- 12 Trường ca
- 13 Học hỏi
- 14 Nhớ HUẾ 1
- 15 Nhớ Quê
- 16 Nhớ trường Y Khoa Huế
- 17 Chiến tranh Hòa bình
- 18 Trường ca Vua DAVID
- 19 Ngợi ca
- 20 Khúc Sáo Ân Tình